

متن پرسش

سلام حاج آقا: من به مدتی هی صوت گوش می‌دادم و قرآن خوندم. و الان داشتم صوت سخنرانی آخرتون رو گوش می‌دادم که از گذشته گفتین و ناگهان گذشته مثلا شش ماه قبل یادم اومد و متوجه شدم ناخواسته چقدر تغییر کردم. الان یاد قبل می‌فتم خیلی ناراحت میشم. یعنی چه بلایی قراره سرم بیاد با این همه تغییر. ولی میگم بهش فکر نکنم خدا هوای منو داره و اتفاقی خارج از اراده او برام نمی‌افته. فقط مسیرو ادامه بدم. وقتی به جلو نگاه می‌کنم تعجب می‌کنم از این همه عقب ماندگی و این همه ضعفی که دارم. و وقتی به عقب نگاه می‌کنم باز تعجب می‌کنم از چیزی که چند ماه قبل بودم و حس شرمندگی اذیتم میکنه. می‌خوام اصلا به گذشته و آینده فکر نکنم فقط برم جلو و همه غصه هارو بدم به خدا بگم خودت برام درستش کن. خوبه اینجوری؟ فاصله ی زیاد گذشته با آینده ام رو نمیتونم هضم کنم. خیلی دوره.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌که خداوند می‌فرماید: «و الذین جاهدوا فینا لنه‌دینهم سبلنا» و مژده می‌دهد هر آن کس در مسیر او جلو و جلوتر برود، راه‌های درک بیشتر حقیقت و عبور از ضعف‌ها و نقص‌ها را مقابل انسان قرار می‌دهد باید امید وار بود و این یعنی: «گرچه بهشت‌اش نه به کوشش دهند / آن قدر ای دل که توانی بکوش». موفق باشید